

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ž. S. C., a. s., B.**, IČO: X., zastúpený R., s. r. o., B., proti žalovaným: **1/ I., s. r. o., B.**, IČO: X., zastúpený advokátom JUDr. A. B., B., **2/ D., B.**, o **určenie vlastníckeho práva k hnutel'ným veciam a právam a návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia**, na dovolanie žalovaného 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Cob 424/2011-93 z 31. 10. 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Cob 424/2011-93 z 31. októbra 2011 **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave odmietol odvolanie žalovaného 1/ podané proti výroku uznesenia Okresného súdu Bratislava I. č. k. 27 Cb 272/2010-35 zo 16. novembra 2010 týkajúceho sa žalovaného 2/.

V odôvodnení uviedol, že súd prvého stupňa uznesením nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil obom žalovaným zdržať sa nakladania s vecami a právami vymenovanými vo výroku uznesenia a povinnosť zdržať sa ich scudzenia a akéhokoľvek zaťaženia do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Žalovanému 2/ uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva za účelom uspokojenia pohľadávky z titulu rozhodnutia žalovaného 2/ o zariadení záložného práva k hnutel'nému majetku žalovaného 1/ a registrácie takto zriadeného záložného práva v Notárskom centrálnom registri záložných práv, na základe ktorého sa žalovaný stal záložným veriteľom týchto hnutel'ných vecí.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 31. 01. 2011 č. k. 3 Cob 7/2011-55 na odvolanie žalovaného 1/ uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že nárok na nariadenie

predbežného opatrenia proti žalovanému 1/ zamietol a v odôvodnení konštatoval, že žalovaný 2/ sa voči nariadenému predbežnému opatreniu neodvolal preto v časti určenia povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva je nariadené predbežné opatrenie právoplatné, takže dočasná úprava pomerov medzi žalobcom a žalovaným 1/ by bola nadbytočná.

Odvolací súd následne uznesením č. k. 3 Cob 7/2011-65 zo 17. 03. 2011 zamietol návrh žalovaného 2/ na doplnenie uznesenia č. k. 3 Cob 7/2011-55 z 31. 01. 2011 s odôvodnením, že právo podať odvolanie patrí len tomu účastníkovi, ktorému bola rozhodnutím súdu spôsobená určitá ujma. V danej veci sa odvolal len žalovaný 1/, a preto odvolací súd mohol rozhodovať len o tej časti výroku, ktorá sa týkala priamo odvolateľa. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 4 Obdo 29/2011-89 z 30. 06. 2011 na dovolanie žalovaného 1/ uznesenie o zamietnutí návrhu na doplnenie uznesenia zrušil a vrátil vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie s odôvodnením, že nerozhodol o celom predmete odvolacieho konania.

Napadnutým uznesením odvolací súd s poukazom na § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. a § 166 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p. odvolanie žalovaného 1/ proti výroku, ktorý sa týka žalovaného 2/ odmietol z dôvodu, že touto časťou napadnutého uznesenia nemohla byť žalovanému 1/ spôsobená na jeho právach negatívna ujma, a preto na podanie odvolania v tejto časti nebol oprávnený.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 16. 11. 2011.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný 1/ dovolanie s poukazom na existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Tvrdil, že mu uvedeným uznesením bola odňatá možnosť konať pred súdom. Nesúhlasil s argumentáciou odvolacieho súdu, že žalovaný 1/ nie je osobou oprávnenou k podaniu odvolania voči uzneseniu, ktorým súd zakázal žalovanému 2/ dispozíciu s vecami vo vlastníctve žalovaného 1/. Podľa jeho názoru pod ujmou treba rozumieť ujmu formálnu aj materiálnu. Materiálna ujma sa určuje tým, či vydané rozhodnutie svojím obsahom znevýhodňuje osobu podávajúcu opravný prostriedok a či právne účinky rozhodnutia zhoršujú jej právne postavenie. Existenciu materiálnej ujmy rozhodnutím súdu prvého stupňa o predbežnom opatrení voči žalovanému 1/ vidí v tom, že aj vo vzťahu k žalovanému 2/ sa týka obmedzenia jeho zákonných dispozícií

s hnutelnými vecami a právami vo vlastníctve žalovaného 1/. Žalovaný 1/ nevlastní iný významný majetok ako veci, ktoré sú predmetom konania, a preto je legitímnym záujmom žalovaného 1/ uhradiť daňový dlh práve z tohto majetku. Žalovaný 1/ má právny záujem na tom, aby sa oslobodil od daňového dlhu, ktorý vymáha žalovaný 2/ a je v záujme žalovaného 1/, aby daňový dlh bol uspokojený v celom rozsahu z časti hodnoty predmetných vecí. Vyhovením návrhu na nariadenie predbežného opatrenia voči žalovanému 2/ je znemožnené žalovanému 1/ uhradiť daňový dlh a tým na dlhú dobu trvania konania je žalovaný 1/ paralyzovaný. Vyhovením návrhu voči žalovanému 2/ vznikla žalovanému 1/ materiálna ujma, to znamená, že je dotknutý na právach, a preto sa odvolaním domáha práva na súdnu ochranu aj vo vzťahu k oprávneniam žalovaného 2/ voči majetku žalovaného 1/. Postup odvolacieho súdu, ktorý vyústil do odmietnutia odvolania možno považovať za odňatie možnosti žalovanému 1/ konať pred súdom. Navrhol aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že sa nestotožňuje s argumentmi žalovaného 1/ obsiahnutými v dovolaní a stotožnil sa s názorom odvolacieho súdu, že povinnosti boli uznesením uložené žalovanému 2/ a preto iba žalovanému 2/ vznikla možnosť podať v tejto časti odvolanie. Uznesenie súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa povinnosti uložených žalovanému 2/ žiadnym spôsobom právne neznevýhodnilo postavenie žalovaného 1/. Práva žalovaného 1/ sa žiadnym spôsobom nezúžili a rovnako tak sa nerozšírili ani jeho povinnosti. Je potrebné rozlišovať medzi skutočnosťou keď právne účinky rozhodnutia zhoršujú právne postavenie účastníka v tomto prípade žalovaného 2/ a skutočnosťou, keď právne účinky zhoršujúce právne postavenie žalovaného 2/ môže mať teoreticky dôsledky na ekonomické postavenie žalovaného 1/. Skutočnosť, že povinnosť uložená žalovanému 2/ môže mať určité dôsledky na ekonomické postavenie žalovaného 1/ v žiadnom prípade nezakladá subjektívne oprávnenie žalovaného 1/ na podanie odvolania proti uzneseniu v časti týkajúcej sa povinnosti uložených žalovanému 2/. Žalovaný 1/ si zrejme neuvedomuje zásadný rozdiel medzi ekonomickým záujmom žalovaného 1/ a subjektívnym oprávnením žalovaného 1/ na podaní odvolania. Z uvedených dôvodov navrhol aby dovolací súd dovolanie odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa § 10a ods. 1 O. s. p. po zistení, že dovolanie podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote (§ 240

ods. 1 O. s. p.) skúmal, či smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu pokiaľ to zákon pripúšťa.

Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v § 239 ods. 1, 2 O. s. p. a z dôvodov taxatívne uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odmietol odvolanie. Proti uvedenému rozhodnutiu dovolanie v zmysle § 239 O. s. p. nie je prípustné.

Dovoláním z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho formu, obsah alebo povahu predmetu konania. Podľa § 237 písm. f/ O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Žalovaný 1/ v dovolaní namietal, že odvolací súd nedôvodne napadnutým uznesením odmietol jeho odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa a týmto nesprávnym postupom mu odňal možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých v dôsledku nesprávneho postupu súdu bol vylúčený. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ významná ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa uznesením uložil žalovanému 2/ do právoplatného rozhodnutia vo veci samej povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva za účelom upokojenia pohľadávky, z titulu rozhodnutia žalovaného 2/ o zriadení záložného práva k hnutel'nému majetku žalovaného 1/ a registrácie takto zriadeného záložného práva v Notárskom centrálnom registri záložných práv, na základe ktorého sa žalovaný 2/ stal záložným veriteľom týchto hnutel'ných vecí. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalovaný 1/ odvolanie tvrdiac, že je osobou oprávnenou na podanie odvolania z dôvodu, že rozhodnutie sa týka jeho majetku, postihuje jeho práva a je neurčité. Vzhľadom na závažný zásah do jeho práv navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v tejto časti zmeniť a návrh zamietnuť.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Z uvedeného ustanovenia je zrejmé, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je oprávnený napadnúť odvolaním predovšetkým účastník konania, ak mu bola rozhodnutím spôsobená ujma na jeho právach.

Nariadením predbežného opatrenia súd prvého stupňa obmedzil len právo žalovaného 2/ ako záložného veriteľa, nie právo žalovaného 1/, ktorý je záložným dlžníkom, preto sa dovolací súd stotožnil s názorom odvolacieho súdu, že žalovanému 1/ napadnutým uznesením nebola spôsobená ujma na jeho právach, aj keď sa predbežné opatrenie týka výkonu záložného práva k jeho hnutel'ným veciam. Žalovaný 1/ v zmysle citovaného ustanovenia nie je osobou oprávnenou napadnúť odvolaním rozhodnutie, ktorým súd prvého stupňa návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vo vzťahu k žalovanému 2/ vyhovel. Odvolací súd správne odmietol odvolanie žalovaného podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. a postupom v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku neodňal žalovanému 1/ možnosť konať pred súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné podľa § 239 O.s.p. ani v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p., preto dovolanie žalovaného 1/ proti uzneseniu odvolacieho súdu odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O trovách dovolacieho konania dovolací súdu rozhodol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi trovy dovolacieho konania nepriznal, nakoľko si ich náhradu v zmysle § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnil.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. februára 2012

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková